

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest,
VI. Városligeti fasor 2/b.
Telefon: 77-77.
Lapzárta csütörtökön.

A POSTÁS

Előfizetés díj
egész évre 50 korona.
A Szakszervezet tagjainak
ingyen.
Megjelenik minden vasárnap.

AZ ORSZÁGOS POSTÁS SZAKSZERVEZET HIVATALOS LAPJA

A szakszervezetek az új társadalomban.

A magyarországi tanácsköztársaság munkás-, katonai- és földmives tanácsainak első országos gyűlése e héten kezdte meg tanácskozásait Budapesten. Ezt a tanácskozást megelőzően a földmunkások, a szocialista-kommunista munkások magyarországi pártja, a magyarországi németek országos tanácsa és végül a dolgozó asszonyok és lányok tartották meg pártgyűléseiket. Mindeme gyűlekezetek munkáját élénk figyelemmel kísértük, hiszen jövő magunktartásának megállapításáról volt és van azokon szó, de természetesen, hogy minden figyelmünk a tanácsok országos gyűlésére, ahol a proletár Magyarország alkotmányát építik, ahol a jövő társadalmi és gazdasági életünk alapjait vetik meg, ahol szép álmunk és reményeink áhitott megvalósulásának kezdetét szemlélhetjük. Magyarország népei történetében oly korszakos események és cselekvések peregnék le most előttünk, amelyhez foghatót István első király államszervezése óta nem éltek.

A benyomások halmaza oly mély, oly erős, az adatok oly sokoldalúak, hogy azokról nehéz számot adni. Benyomásaink, adataink oly sokirányúak, politikát, gazdaságot, gazdaságpolitikát, szociális etikát stb. ölelik föl, hogy valóban nem is lehet mindezekről összefüggően beszámolni. Ezekre vissza-visszatérünk, ezeket alkalmmal szakszervezeti mozgalmunk javára értékesíteni törekszünk. Mert természetesen, hogy e lap hasábjain azok az eszmék és gyakorlati tudnivalók a fontosak és célravezetők, amelyek szakszervezeti mozgalmunkat elősegítik, mélyítik, feladatait tisztázzák. Éppen ezért a következő sorokban tisztázni törekszünk a nyert benyomások alapján a szakszervezeti mozgalom feladatait, céljait és mindezeket megvalósító eszközeit megállapítani.

A tanácsköztársaság gazdaságpolitikai szervezetében a szakszervezetekre igen nagy teendő hárul s ez: a termelés és elosztás szabályozása, irányítása és ellenőrzése; a munkafegyelmének, a munkarendnek meghonosítása, megszilárdítása; a termelés produktivitásának fokozása; s végül, de nem utolsó értékben, a munkásoknak társadalmi-öntudatra való nevelése.

Azonban az anyagi javak termelésének irányításában, természetesen, csak az oly szakszervezetek hivatottak résztvenni, amelyeknek tagjai termelőmunkát végeznek, mint a földmivelő, az ipar különféle nemeiben foglalkoztatott munkások szakszervezetei. Viszont, a javak elosztásának munkája főképen azoknak a szakszervezeteknek a feladata, amelyek-

A postai szolgálat újjászervezése.

Kétségtelen, hogy a magyar posta minden hagyományos jó híre dacára alapos reformokra szorul. Hiszen ha a postai szolgálatot szabályozó rendeletek szerint működne a posta, akkor munkájára legjobban az amerikaiak jellemzés volna a legmegfelelőbb és a legigazabb. Nem csoda, a postai szolgálatot oly szabályok és rendeletek szabályozzák, amelyeket nem gyakorlati emberek alkottak s megalkotásuknál nem a postai szolgálat frissesége, az ország közgazdasági és kulturális szükségleteinek minél jobb kielégítése volt a főszempont, hanem a kifizetés, a kifizetés, a kifizetés, minél nagyobb haszon biztosítása a kapitalista állam (hadserege) számára. Egy nagyobb koncepciójú vezető soha nem került a posta élére, aki az ország szükségletei számára meg tudta volna reformálni a postát. Hogy csak egy példát mondjunk, a földrajzilag Magyarországgal összefüggött Boszniával a postatárfifa (pl. az utalvány-nál) kedvezőtlenebb volt, mint a földrajzilag tőle külön álló Ausztriáé.

A magyar posta még a múltban is rászorult alapos reformra, a mostani nagy újjáalakulásban meg éppen nem maradhat meg sem a mai szervezete, sem a mai belső szolgálata.

Ennek az újjászervező munkának akárunk elősegítői lenni, mikor a fenti gyűjtő-cím alatt közölni fogjuk szaktársaink megalkotott javaslatait. Előre jelezzük, hogy ezen javaslatok közlése nem lehet rendszeres már azért sem, mert nem egy szaktársunk munkája lesz ez bizonyára lesznek az elvi és generális jelentőségű javaslatok mellett apróbb, de a postai szolgálat frissességét, egyszerűsítését célzó részlet-megoldások. Egyet azonban ajánlunk szaktársaink figyelmébe, hogy javaslataikban legyenek figyelemmel Magyarország új alkotmányára, a tanácsköztársaság alkotmányára, mert javaslataiknak természetesen csak akkor lesz meg a helyük, ha a változott viszonyokba beilleszthetők lesznek. Ez alkalommal idézzük egy dolgozatunkat, amely a posta újjászervezéséről szól (I. Posta Híradó 1919. évf. 5-6. száma). Ezen dolgozatot egyrészt azért juttatjuk szaktársaink figyelmébe, hogy az egyes részletkérdések kidolgozásánál számoljanak azzal a bekövetkező lehetőséggel, hogy a magyar posta mai szervezete sem fog megmaradni, másrészt pedig azért, hogy példáját mutassuk meg annak, hogy a kommunista társadalom szükség-

Be a vasasokhoz...?

„Műszaki blokk” címen egy idő óta minduntalan találkozunk olyan kísérletekkel, amelyek az alig és oly nehezen egybeolvadt postástársadalom széttagolását célozzák.

Nem tudjuk, nem is kutatjuk, hogy hol rejtőzködik a mozgalom spiritusz rektora, de kimondjuk bátran, hogy amily balga és megindokolhatatlan a cél, épúgy megcsufolója a proletár erkölcsöknek is.

Többé-kevésbé nyíltan bevallott anyagi érdekből — de csak képzelt anyagi érdekből — a budapesti telefonistákat és távírázókat arra csábítja a kísérlet, hogy postástestvéreiket cserbenhagyva és szakszervezetünk egységét és erejét megbontva, úgynevezett „műszaki blokk”-ban, a vasasok szövetségében helyezkedjenek el.

A proletár honfoglalás

dicső eredményei felfakasztják lenyűgözött lelkünk minden reményeit. Valóban, a népek szabadságvágya, a népek kultúra után való sóvárgása, a népek jobb jövőbe vetett hite s mindezeknek előkészítő akarata sokszorozza a népek fáradt erőt, áldozatadásának mértékét. Ezt látjuk szemünk előtt kibontakozni. Ezt tárják föl a Vörös Hadsereg kitűnő katonái, kik között elől járnak postástestvéreink is.

De a magyarországi proletárok maroknyi csapatának útja nemcsak a boldog felszabadulás örömeivel, hanem fájdalommal, vérrel, könnyel, nehéz, nehéz könnyekkel megszentelt.

A megváltás útja, a harc, áldozatot követel s ha zokogó lélekkel és hasadó szívvel is, meg kell hoznunk ezt az áldozatot!

Aldottak a Ti neveitek, akik véretekkel tettetek hitet a proletár jövőre mellett!

Megszentelték azok a helyek, ahol az élet és a harc fűrésztelén pihenitek Ti, drága Rajktársaink!

Emlézeteket szívünkben őrizzük és a késő nemzedékek is meghalottan fognak áldozni a Ti emléketeknek, a szociális testvériségért és igazságért életet áldozó nagy proletárok!

Elvtársak!

Idegen szakszervezet érdekében béke-bontó célokból bajkeverők jelentkeztek, akik a postástársadalomban beháborút szítanak, akik elakarják tőlünk szakítani, akik talán ellenünk akarják kijátszani postástestvéreink egy részét.

Ezen aknamunka ellen egységesen állást kell foglalnunk.

Taggyűlést tartunk a hét folyamán később közölteendő napon a Bálint-utca 13. szám alatt levő helyiségünkben.

Jöjjetek el mindnyájan, akik előtt értékkel bír az összesség érdeke, akik nem akarjátok szó nélkül, összetett kézzel elnézni, hogy idegen szakszervezet imperialista törekvésében a postások egységét tördelje, a postáság egyetemes erkölcsi erejét részekre robbantsa, tönkre tehesse.

Napirend: Szükséges-e a postás műszaki blokk?

A gyűlésen való megjelenésre az Országos Postás Szakszervezet igazolványa jogosít.

A végrehajtóbizottság.

A postai szolgálat ujjászervezése.

VII.

A posta- és távirószemélyzet kiképzése.*

Ama sokoldalú tevékenység mellett, melyet a posta kifejt, feltétlenül szükséges, hogy a személyzet kiképzése új alapokra fektetessék. A kvalifikációs törvény minden esetre már a múlté. Az iskolai előképzettség teljes eltörlése ugyan ezidőszerint még utópia, de az iskolát, mint az alkalmaztatás és haladás további és egyedüli feltételét tekinteni és elfogadni nem lehet. Minden alkalmazottnak meg kell nyitni azt a lehetőséget, hogy iskolai képzettségére való tekint-

* A budapesti postaigazgatóság vezetője, Kiss Ferenc szaktársunk kezdeményezésére több szakbizottság alakult, amely a posta ujjászervezésének problémáival foglalkozik. Ezen bizottságok igen szép eredménnyel dolgoznak, bár nagy nehézségek merednek eléjük, hogy a posta jövője elhelyezkedése még nem tisztázódott. Mindamellett már is vannak megvizsgálható javaslatok, amelyeket sorra közölni fogunk, hogy szaktársaink megismerjék és hozzájárulhassanak. Ezen javaslatok egyike a fenti is, mely liberális szellemével és a szakképzés feladatának és menetének újszerű, bátor felfogásával hihető, hogy a régóta vajdó szakképzés ügyét az átmeneti időre megoldáshoz fogja juttatni. (Szerk.)

A postai szolgálat ujjászervezése.

VIII.

A posta szervezetére vonatkozó javaslat.

(Harmadik és befejező közlemény.)

Postahivatalok.

Az igazgatóságok eltörlésével és a kerületi biztosságok felállításával okvetlenül szükséges a hivatalok hatáskörét bővíteni. Igen sok teendőt, amit most az igazgatóságok végeznek, egész nyugodtan lehet a hivatalok vezetőire rábízni és ezzel az intézkedés igen sok esetben szóbeli, de minden esetben gyors és közvetlen lesz.

Ha minden hivatalnak meg van határozva a létszáma és ennek megfelelően az üzem költsége, a munkások fizetését a főnök maga utalhatja ki. Egy állandó munkakeretnél semmi szükség nincs arra, hogy fizetést minden hónapban a számvevőség folyósítsa, számfejtse. A meghatározott illetmények egy évre folyósíthatnak a hivataloknál s a hivatalvezető havonta, illetve hetenként jegyzék mellett fizet.

A hivatalvezetőre kellene bízni a szabadságolást is. E tekintetben amúgy is a szolgálati évek számához van kötve a szabadságidő, azt ki kell adni, tehát a hivatalvezető nem járhat el önkényesen. Semmi értelme nincs annak, hogy ezzel a minden hivatalra nézve házi ügygel a felsőbbfok foglalkozzék, de előnye az, hogy kinek-kinek érdekét összehangzásba lehet hozni a szolgálat érdekével s ezt az összehangzást hozta a hivatalvezető teljesíti, aki úgy a személyzet, mint a hivatal viszonyait a legjobban ismeri.

A hivatalnál alkalmazottak elleni panaszok elbírálása a hivatalvezető hatáskörébe tartoznék. A hivatalvezető pártatlanságát önkényesen nincs joga senkinek meggyanúsítani s véget kell vetni annak az igazán neveltséges eljárásnak, melyet különösen a budapesti közönség kultivál előszeretettel, hogyha valamely hivatalnál egyik alkalmazottal affairje támad, osztályvezetővel, főnökkel szóba sem áll, hanem rohan vélt sérelmét a direktciónál orvosoltatni. Erről le kell szoktatni a közönséget s az első sorban illetékes faktorhoz visszadiigálni. Természetes, hogy a főnök eljárása panasz tárgyává tethető a kerületi biztosságnál.

Egyenesen a hivatal működése, vagy a hivatalvezető ellen emelt panaszok elbírálása a kerületi biztossághoz tartoznék s ennek nem tetsző határozata ellen a központi szervhez lehetne panasszal fordulni.

Az ajánlott levelek és közönséges csomagok kártalanítását szintén a hivatalvezető hatáskörébe kell utalni. Semmi ve-

Mit kívánnak a nők?

A dolgozó asszonyok és lányok legutolsó kongresszusukon vitatták meg helyzetüket a proletárdiktatúrában s foglalkoztak a közel jövő munkaprogrammjaival. A kongresszus nívós volt s méltán terelődött szaktársaink figyelme az ott elhangzottak felé. A tárgyalás részletes ismertetése helyett célszerűbb látjuk azt a határozati javaslatot közölni, amely a nők követeléseit foglalja össze:

1919. évi június 15-én az Újvárosháza tanácskozótermében országos kongresszusra összehívott munkások üdvözlik a Forradalmi Kormányzótanácsot és a Tanácsok Országos Kongresszusát. Teljes szolidaritásukról, a proletárnők forradalmi akaratáról biztosítják.

Kijelentjük, hogy minden erőnkkel küzdünk az asszonyok sorai közé furakodott ellenforradalmárokat butító aknamunkája ellen, kitartó lelkesedéssel sorakozunk forradalmi harcban edzett ösztályöntudatos férfistestvéreink mellé és mindenre kész munkával segítjük előrevinni a világforradalom ügyét, mert tudjuk, hogy ez az egyetlen út, csak ez szabadít föl bennünket a kiszákmányolók rabszolgasága alól, mert tudjuk: csak a mi társadalmunkban, a szocialista társadalomban lehetünk szabad emberek és megbecsült dolgozók!

Fölszólítjuk a Forradalmi Kormányzótanácsot, valamint a Tanácsok Országos Kongresszusát, hogy a szocialista gondolatnak a nők felszabadítása terén is haladéktalanul szerezzen érvényt és sürgősen rendelkezze el, hogy:

minden szakma és minden pálya a nők előtt is megnyitassék, minden szakmában és minden pályán valóban (és ne csak elvben) a nőknek a férfiakkal egyenlő munkáért teljesen egyenlő munkabért fizessenek. Rendelje el, hogy az összes üzemeket és munkahelyeket technikailag és egészségügyileg fölvizsgálják. Amennyiben a betegségeket és baleseteket okozó körülményeket gyökeresen nem orvosolhatják, találjanak módot ezen káros üzemek megszüntetésére. Ezek ellenőrzésére fölügyelők, valamint üzemi orvosok alkalmazandók.

Tiltssák meg teljesen a gyermekek kényértelen munkáját, akár földművelésben, akár iparban, vagy bárhol.

Rendelje el, hogy minden gyermek 14 éves koráig általános oktatásban, 14 éves korától 18 éves koráig elméleti és gyakorlati szakoktatásban, szellemi és testi erejének fejlesztésében részesüljön. Szüntessék meg a lányok és fiúk külön oktatását. Fiúk és lányok az összes iskolában és szakmákban együtt tanuljanak, hogy a közös munkát megszokva, egyenlő ismereteket szerezzve, könnyebben érthessék meg egymást felnőtt korukban.

Rendelje el, hogy a házasság megkötésének formáit a legegyszerűbbé tegyék.

Követeljük, hogy a házasságkötés minden egyike orvosi bizonyítvánnyal igazolja, hogy nem szenved semmiféle fertőző vagy örökölhető betegségben.

Az anyaság funkcióját teljesítő nő szülés előtt nyolc héttel, szülés után nyolc hétig ne teljesítsen munkát, de teljes munkabérléti mértékét kapja. Amennyiben orvosi szempontból szülés előtt már hamarabb vagy szülés után tovább kíméletre szorul, betegnek tekintendő és részére ezen időre is teljes munkabér járjon.

Addig, míg az új társadalmi rendnek megfelelő üzemi viszonyok elegendő védelmet nem nyújtanak, úgy az apa, mint az anya egészségének, az üzemi orvos és egészségügyi megbízott feladata a nők, különösen a terhesség szempontjából ellenőrizni a munka egészségügyi feltételeit.

Végül fontos a babaügy rendezése, a bábák beosztása magas fizetési kategóriába, a már működők sürgős átképzése és a szakképzés tudományos színvonalra emelése.

A szülés idejére minden nőnek egészségügyi szempontból kifogástalan szülő otthon álljon rendelkezésére, melyet még a legkisebb faluban is be lehet és be kell rendezni. Éppúgy kórház is létesítendő, lehető-

leg minden faluban ambuláns rendeléssel és beteggondozással (dispensaire).

A szülőotthonban addig maradhat az anya, amíg az orvos szükségesnek látja (általában két hétig). Ha megfelelő családi otthona nincs, innen az anyaotthonba jusson, ahol az anya gyermekével annak nyolchetes koráig ápolásban és gondozásban részesüljön. Ha a gyermek érdeke megkívánja, ez az idő meghosszabbítható.

A szülő nő gyermekeinek és otthonának gondozására szakképzett háztartási segítő-erők alkalmazandók mindaddig, míg a központi háztartások kiépítése ezt fölszólítja teszi.

Sürgősen létesítsenek megfelelő számban mindenhol, még a legkisebb faluban is, csecsemőgondozó és napközi otthonokat, hogy úgy a háztartási munkában, mint egyéb termelő munkában elfoglalt anyák gyermekei munkaidejük alatt megfelelő ápolásban, gondozásban és nevelésben részesüljenek.

A terhesség könnyű érviselése érdekében is a lányok testnevelése egészen új szelvényben történjék. A lányok testnevelése ma a legelhanyagoltabb területek közé tartozik. Már a gyermekek napközi otthonaiban szakképzett testnevelési felügyelők alkalmazandók, akik a gyerekek foglalkoztatását a fejlődésükre szükséges mozgások szempontjából irányítják. A fiúk és a lányok együttes nevelése elvén fölépülő iskolában természetesen gondoskodni kell nemcsak a fiúk, hanem a lányok kötelező testneveléséről, úgy a tornatanítás, mint sport-és szabadban ügött játékok útján. A szülői hivatásra értelmileg és lelkileg elő kell készíteni mind a fiukat, mind a lányokat.

Szüntessék be a bordélyházakat és a prostitúció rendőri ellenőrzését. Az emberkereskedésnek sajnálatra méltó áldozatait kiváló tanítók vezetése alá kell helyezni és anyagi termelőmunkára megtanítani.

Rendelje el, hogy aki erőszakkal kényszerít valamely nőt nemi viszonyra, az forradalmi törvényszék elé állítandó.

A lányok és fiúk védelmi korhatárát a 18. életévben állapítsák meg.

Addig is, míg a központi háztartásokat az újabb építkezéseknél, illetve a meglévő épületek sürgős átalakításánál már megvalósítják, anyag- és energiapiazarások elkerülésére minél nagyobb számban létesítsenek közös konyhákat, első sorban Budapesten és a nagyobb városokban.

A szesztilalom legszigorúbb föntartását követeljük. Szesz italok előállításával foglalkozó mezőgazdasági és ipari üzemeket alakítsák megfelelően át más termények, illetve iparcikkek előállítására.

Kérjük, hogy a háztartási munka alól felszabaduló és más szakképzettséggel nem bíró nők részére létesítsenek pályaválasztási tanácsadó irodákat és szakmunkák megtanulására szükséges intézményeket.

Ezeknek a kívánságoknak teljesítésével megindulunk azon az úton, mely a proletárnőt és gyermekeit a szó igaz értelmében emberi színvonalra emeli és a proletárférfinak egyenlő jogu, egyúttérző, forradalmi elszántságú munkatársává teszi.

Kívánságaink sürgős megvalósításához és keresztülviteléhez követeljük úgy a Forradalmi Kormányzótanácsot, mint a Tanácsok Országos Kongresszusát, hogy minden szervező és vérehajtó munkába, munkás-és katonatanácsokba és intéző bizottságokba számarányuknak megfelelően nőket is vonjanak be.

A postás közellátásról.*

A postás-társadalom immár 4 hónapja a legnagyobb türelemmel várja azon bajok és képzelt sérelmek szanálását, amelyek megállapítására és megszüntetésére az országos postás közellátási hivatal autonóm hatáskörrel megbízást kapott.

* A mai naptól kezdve állandó rovatot tartunk fenn a postás közellátási hivatal földeit levegőjének szellőztetése és felfrissítése céljából, amelyhez szaktársaink szíves támogatását kérjük. A szerkesztő.

A POSTÁS felkarolta azokat a javaslatokat, kezdeményezéseket, melyeknek céljuk a postai szolgálat ujjászervezése, ésszerűsítése, a

régi k. u. k. szellemi való meg-szabadítása volt. A javaslatok között a hatáskör leadása, az improduktív munkakörök megszüntetése

és olyan postakezelési egyszerűsítések szerepeltek, melyek munkamegtakarítást eredményeztek. A lap lehetőséget nyújtott a nődolgazók

gondjainak felvetésére. A követelés jellegű közleményt teljes terjedelmében bemutatjuk.

Mi a bizalmi testületek feladata?

Az O. P. Sz. ideiglenes alapszabályaiiban a hivatalok bizalmi testületeinek (egyéneinek) hatásköre csak nagyon halványan volt körvonalozva. Ennek tudható be, hogy bizalmi testületeink igen sok esetben nem ismerték fel valódi hivatásukat s tulbuzgóságukban vagy tulkapásokra ragadták magukat, vagy pedig — ami talán még rosszabb — egyáltalán nem viselték szívükön a személyzet érdekeit.

Nem tudom eléggé a szakszervezet vezetőségének figyelmébe ajánlani ennek a kérdésnek nagy fontosságát és kérem, hogy a bizalmi testületek hatáskörét sürgősen állapítsa meg és azt a legcélszerűbb módon publikálja. Tudják meg egyrészt a bizalmi testületek, hogy meddig terjed a hatáskörük, másrészt a szervezeti életben még teljesen járatlan személyzet is legyen tisztában azzal, hogy mily természetű ügyekben fordulhat bizalmi szaktársához.

Sok visszasságnak vágná el ezzel az utjával és végre így volna elérhető az, hogy a bizalmi testületek igazi hivatásuknak szentelhetnék munkájukat s nem kellene minden idejüknek és energiájuknak apró, egyéni kérdések, de nem az összesség érdekeit előmozdító ügyek elintézésében kimerülni.

A következőkben a vázlatát adom annak, ahogy egy bizalmi testület működési hatáskörét elképzelem. A vázlatát, mert a részletek megvitatására sajnos hely nincs.

Mindenekelőtt tisztában kell lennünk azzal, hogy a bizalmi testület (egyén), ki a személyzet bizalmának exponense: összekötő szerv, egyrészt a személyzet és a szakszervezet, másrészt a személyzet és a hivatalvezetőség között. Előbbi utasításait a személyzettel közli és azt végrehajtja, utóbbi rendelkezéseit a személyzet anyagi és erkölcsi érdekeinek megvédése szempontjából ellenőrzi.

Ehhez képest a bizalmi testület

1. megvédi a személyzet összes jogos érdekeit.

Nehogy a «munka korszaka», a «dolgozók társadalma» üres frázis maradjon, hanem hogy az meg is valósuljon.

2. ellenőrzi a személyzetet, vajjon a munkaidő pontos és lelkiismeretes kihasználásával teljesíti-e azt a munkát, melynek elvégzésére bér fejében alkalmazták.

Hogy ezen munkáját minél eredményesebben végezhesse,

3. legyen jogában a bizalmi testületnek apróbb fegyelmi vétségek fölmerülése esetén esküdtszékké átalakulni és mint ilyen, a hanyagok felett elsősorban ítélkezni. Magától értetődik, hogy súlyosabb fegyelmi vétségek (sikkasztás, lopás, stb.) tárgyalása nem tartozhatik hatáskörébe.

Ugyancsak ezek az esküdtszékek, amennyiben a szaktársak erre fölkérlik, ítélkeznek a tisztviselők között felmerült becsületbeli ügyekben. Itt is kivéve a súlyosabb eseteket (rágalmazás, elcsábítás, stb.).

Természetes, hogy az ítélet a fél kívánságára a szakszervezethez legyen fölterjesztendő felülbírálat céljából.

4. Amennyiben a személyi ívekben a minősítések bejegyzése továbbra is fennmarad: a bejegyzések — a személyzet érdekeit megóvando — történjenek a bizalmi testületek közreműködésével.

5. Kapcsolódjék bele a bizalmi testület a nép- és közalkalmazott nevelés nagy horderejű szolgálatába is olyképen, hogy a hivatali munkakörének, az abban alkalmazható reformoknak, esetleg a hivatali alkalmazottak tanácsa által rendezett előadások, viták anyagának megbeszélésére időnkint összejövetelt tartson.

Végül van még néhány szavam a bizalmi testületekhez: Helyezzék a legnagyobb súlyt arra, hogy eljárásaikkal erkölcsi tekintélyt biztosítsanak maguknak. Építsék ki testületüket oly szervvé, mely a szerzett erkölcsi tekintéllyel fogva is súlyt tud adni fellépésüknek.

Enélkül a bizalmi testület is csak az a cifra számkó marad, amelyikbe nem tudunk lovat befogni.

Rottenberg Ervin.

KISEBB KÖZLEMÉNYEK.

Be a Vörös Hadseregbe! A román bojárok még osztálytudatlan serege mélyen gázolt a magyar Tanácsköztársaság vetésébe. Erőteljes visszhang keletkezett erre: izmos munkásvallakra került a fegyver s a proletárokól összeszorult és fölemelkedett, hogy a hitvány árulók közé is sújtva a maga testé és vérré vált eszményét, a Tanácsköztársaságot megvédjék. S mikor e kemény ökök le-sújtott, magyar-gazokat is talált és morzsoló össze. Sunyi ellenforradalmárok jártak az idegen támadósereggel, akik azt hitték, a proletárdiktatura ereje csökkent s ők visszaállíthatják népnyzó uralmukat. De saját testükön érezték, hogy az igazi Vörös Hadsereg rettenthetetlen s megtudja és megis fogja védeni a proletárok hatalmát. *Milliók, kevesekért már nem fognak ebben az országban élni, dolgozni és verejtékezni soha, soha többé!*

A föllállítandó postásproletárezredbe nagy számban jelentkeznek szaktársaink. Lelkes hangulatban készülődnek a jövőre megvédésére, mert bizony mi, postások, voltunk a legkiuszorázottabb közalkalmazottak. Nekünk van a legtöbb okunk gyűlölni a régi rendet, hiszen, hogy a kapitalizmus minél olcsóbban boncoltsa le a maga üzleteit, garasos ára volt munkánknak és hogy a kapitalistaállam minél több haszonhoz juthasson, a garasos árából befolyt jövedelemből a legnyomorultabb éhbért és «tüpénzt» fizetett a végsőkig fokozott munkánkért. Hevitsen bennünket a kapitalistaállam ellen felgyülemlett minden keserűség, hogyha a postásproletárezred szilárd léptekkel, kemény akarattal és a győzelem rendíthetetlen hitével tűzbe megy, méltó társa legyen a többi proletárezrednek. Mert csak ezzel akadályozhatjuk meg, hogy a magunk és nősztársaink nyomorúságának, rabszolgaságának és kiuszorázásának, családjunk minden szenvedésének és nélkülözésének keserű kora visszatérhessen. És ha ezért vért kell áldoznunk, ez krisztusi áldozat lesz, melyből csak áldás fog fakadni.

A proletárforradalom megmentésére a forradalmi kormányzótanács mozgósította a proletárságot, lépünk be tehát mindnyájan, egytől-egyik a postásproletárezredbe!

*

Rendelet. Mindazok a proletárok, akik katonai szolgálatra bevonulnak, e szolgálatuk egész ideje alatt nem csupán a katonai zsoldot kapják meg, hanem azonfölül rendes munkabéreiket is. Ezeket a munkabéreket a bevonultak családjainak vagy maguknak a bevonultaknak fizetik ki a gyári munkástanácsok útján. A Forradalmi Kormányzótanács.

*

Értesítés. Az O. P. Sz. végrehajtóbizottságának valamennyi férfitagja a Vörös Hadseregbe lépett s a proletárhaza iránt tartozó kötelességnek ott, ahova a proletárhadsereg vezetése állítja, acélos akarattal s rendíthetetlen hittel küzd a végső győzelemért. Amikor ezt közöljük t. szaktársainkkal, jelentjük azt is, hogy a szakszervezet vezetését, irányítását nő- és rokkant szaktársaink vették át, akik ugyanolyan buzgó kötelességtudással és serény igyekezettel s ugyanolyan szellemben szolgálják a katonaszaktársaink helyett is a postástársadalom nagy és szent ügyét. Ez a harc lesz a végső... csendül még fülünkbe szaktársaink május elseji dala s ennek a harcnak végén fönimádként fog ujjáéledni a megváltott emberiség!

*

Helyreigazítás. Lapunk 2—3-ik számában a II. jegyzőkönyvi kivonatban Halász Henrik elvtársunkra vonatkozó téves közleményünk kérésére oda módosítjuk, hogy Halász elvtárs annak idején nem védő szavakat mondott, hanem vádló szavakat intézett az öszbizalmi testülethez. Továbbá nem állt el a szótól, hanem az elnököl elvtárs megvonta tőle a szót, mert a neki szólásra engedélyezett öt perc elmúlt.

A bizalmi testületek figyelmébe. A szakszervezet nagy anyagi áldozatokkal tartja fenn hetilapját A Postás-t, amelynek az a hivatása, hogy a postásérdekek igaz szolgálásával szaktársaink szociális öntudatát és szolidaritását felébressze, kifejléssze s amennyiben tere engedi műveltségükbe szociális tartalmat vigyen. Ezen feladatának természetesen csak úgy fog megfelfoldni A Postás, ha különösen a bizalmi testületek súlyt helyeznek arra, hogy az A Postás-nak a hivatalhoz juttatott számaikat olvassák és elolvasztadják. Mert ha a bizalmi testületek és szaktársaink nem kísérik figyelemmel hetenként megjelenő lapunkat, nemcsak az események ismeretében maradnak el, hanem a lap sem fogja hivatását betölthetni.

Sajnos, a papirhiány lehetetlenné teszi, hogy az A Postás-t olyan példányszámban nyomathassa a szakszervezet, hogy abból minden egyes szaktársunknak jusson egy-egy. Eppen azért különös feladat hárulik a bizalmi testületekre a lap átvétele- és szétosztásában is. Állandó a panasz, hogy az A Postás-t nem látja senki, nem kapja senki kézhez. Igen kérjük a bizalmi testületeket és egyéneket, hogy jövőben kísérik figyelemmel a lap megérkezését, mely hetenként vasárnap vagy hétfőn esedékes s azokat a szakszervezet nevében vegyék magukhoz és oly módon osszák szét, hogy minden osztálynak, csoportnak, turnak, kirendeltségnek stb-nek jusson belőle. Ha a bizalmi testületek ebben a tekintetben is megteszik a magukét, akkor reméljük, a jövőben nem lesz panasz.

Egyébként a lap esetleges elmaradását mindenkor a külföldi hírlaphivatalnál (VI. ker., Szerecsen-utca 7—9. III. em.) reklamálják.

Hogyan szólítsunk egymást? A Postás I. számában már megemlékeztünk erről s azt mondtuk, hogy a hivatali megszólításnak az a helyes módja, hogy a megszólított vezetéknevéhez a «szaktárs» szót fűzzük, például Fekete szaktárs.

A forradalmi kormányzótanács egyik legelső rendelete volt az, amelyben a címekeket eltörölte és ennek a rendeletnek a szelleméből folyik, hogy a munkatársak ne urazzák egymást. Sajnos, ezen a téren keveset haladtunk. Unos-untig hallhatjuk, hogy az érintkezésben nem tud meghonosulni, az az öntudatos forma, amely megadja a tiszteletet annak, akinek az jár oly módon, hogy ezzel nem alázza meg magát sem az illető. Ezen a téren különösen a magasabb megbízatást betöltő szaktársainkra hárul az a kötelesség, hogyha az alárendelt munkakört betöltő szaktársaink nem tudnak kivetközni a királyság ezen rangos hagyományából, követeljük meg tőlük, hogy a különféle és már megszüntetett rangjelzést az «ur» hozzátevésével ne alkalmazzák, hanem szólítsák őket és egymást úgy, amint az öntudatos munkatársakhoz illik.

A szakszervezetek multjáról, az új társadalomban való elhelyezkedéséről, feladatairól sok szó esett az elmúlt napokban, sok cikket olvashattunk a lapokban. Voltak, akik igen lekicsinyelték munkáját a multban; voltak, akik minden jelentőségétől meg akarták fosztani s élelmiszerjegyeket kiosztó hivatalná akarják átszervezni; voltak, akik a bürokrácia melegágyának látták a szakszervezeteket. Szóval sok gáncsot és rosszat hallottunk és olvastunk a szakszervezetekről! És csodálunk, ezek a rossz szakszervezetek és a bürokratikus szakszervezeti élet volt az az iskola, ahol önzellen és minden áldozatra kész tanítók, a szakszervezeti vezetők, nehéz, fáradságos és kitartó munkával nevelték a munkásságot s tették képessé a proletárdiktatura éretti és eredményes gyakorlására. Bizony, könnyű a proletárdiktatúrát diktálni, mikor a szakszervezetek nevelték a tömeg fedező vére hullásával, élete áldozásával a proletárdiktatúrát! Az a tömeg, amely nyögte és szenvedte a közel öt éves háború minden poklos borzalmát és senyvesztő nyomorúságát a fronton és itthon. Ne legyetek hálátlanok, de becsüljétek meg a szakszervezetek mun-

A lap 3. oldala a mozgalmi, társadalmi élettel foglalkozott. Igyekezett segítséget nyújtani a bizalmi munkájához, bemutatva a

munkahelyükön betöltött szerepüket, feladatukat, kötelességeiket és jogait. Nem nehéz felismerni

ezekből a ma is időszerű bizalmi feladatokat. „Kisebb közlemények” rovata a napi kérdésekkel, idősze-

rű feladatokkal foglalkozott, felhasználva a szakszervezeti sajtó oktató, nevelő és mozgósító erejét.

1919. július 21-én vén Európa proletár-millióinak szívé egy gondolatért fog dobanni, agyának minden gondolata egy eszméért fog tüzelni, forradalmi akarata egy lendületben fog egyesülni. Ezen a napon az olasz, a francia, az angol, a svájci, a hollandi, a svéd munkások, postások, vasutasok és közalkalmazottak leteszik munkasztrásumukat, azért, hogy az ezt követő csöndben jól meghallják vétőjukat az imperialista békekonferencia zsákmányéhes tőkés urai. Hiába rendeztek a «győztes» kapitalisták a nagy francia forradalom születése napján, július 14-én diadalünnepeket, ugye lehet, hogy saját torjukat ülték akkor. Hiába takaróztak a nagy francia forradalom emlékeibe, hiába gyújtották olcsó görögtüzek lángjait, hiába hangoztatták nacionalista frázisok kopott szövegeit, az öntudatra ébredt rabszolgákat nem lehet már mindezekkel félrevezetni.

Az ellenforradalom hullámai immár elcsendesültek, azonban a postáság mégsem térhet napirendre fölötté. Megtörtént az, amit nem is gondoltunk, hogy megtörténhet: akadtak közöttünk árulók, akik várták, akik örültek az ellenforradalmi szikra fellobbanásának s akik sajnálták, fájlalták, hogy ezt a szikrát eltaposták. Az intéző-bizottság június hó 28-án foglalkozott ezzel az ügyvel és egyértelmű volt haragos felháborodásuk ezen eltévelyedett szaktársaink áruló magaviselete fölött. Az intéző-bizottság ezen ülésén egyhangulag a következő határozatot hozta:

«A Magyarországi Posta, Táviró és Távbeszélő Munkások Szakszervezete a tanácsköztársaság, a proletárállam megdöntését célzó ellenforradalmi törekvéseket és akciókat a legélesebben és a leghatározottabban kárhoztatja és elítéli. Nem vállal semmiféle formában szolidaritást azokkal a lelketlen, gonosz egységbontókkal, akik a belső forrongásnak, a testvérharcnak, az anarchiáig fokozódó zavargások előidézéséért is az őszintén utált kapitalista uralom visszaállítására, a dolgozó munkások letörésére, leigázására törekednek.

Nem tekintjük testvérünknek, munkatársunknak azokat, nem dolgozunk együtt azokkal, akik a proletárállam megdöntésére irányuló törekvések hívei, előmozdítói! Majd vigyázzunk, akadnak-e még közöttünk olyanok, akik a krajcáros munkabérek, a végenélküli hivatali lekötöttség, kiuzsorázás és a letiprom, legázolom dicstelen korszakát óhajtják visszaállítani. Ha akadnak ilyenek, ezeknek a postától pusztulni kell; ezekkel nem fogunk együtt dolgozni!

Vörös sportünnepély a postás sporttelepen. Régi sportegyesületünk, mely már mint a szakszervezetünk «Sportcsapata» működik, május 1-én szépen sikerült vörös sportünnepélyt rendezett.

Az ünnepély keretén belül lezajlott az ugynevezett «Postás serlegmérkőzés», melyért a 62, 70, 72 és 42-es hivatal labdarúgó csapatai küzdöttek. Győzött a 72-es hivatal csapata. Az atlétikai számokban feltűnt Jelen kártárs a 100 méteres versenyfutásban elért 13 mp-es idejével és a távolugrásban elért 5-34 m. eredményével. Rabay pedig az 1000 méteres futásban 3-32 1/2 idejével.

Sportegyesületünk, melynek már a labdarúgó, atlétikai, torna- és vívósztályon kívül megalakult a *turisztikai osztálya* is, annál inkább is fel kell hívunk szaktársaink figyelmét, mert utóbbi sportágat öreg és fiatal, erős és gyenge szervezeti férfi- és nőkartársaink egyaránt üzhetik. Töböröljünk tehát a sportegyesületünk ujonnan kibontott zászlaja alá. Belépések *fópostá I-5* alá írásban jelentendők.

Szakszervezeti hírek.

MEGHÍVÓ.

A Magyarországi Posta, Táviró és Távbeszélő Munkások Szakszervezete *f. é. július hó 19-én d. e. 9—1 óráig és d. u. 4—7 óráig a régi képviselőházban (VIII., Sándor-utca)*

országos közgyűlést tart,

amelynek tárgysorozata a következő:

1. Elnöki bejelentések.
2. Az ügyrend megállapítása.
3. Az alapszabályok letárgyalása.
4. A végrehajtó-bizottság megválasztása.
5. Indítványok.

Felkérjük szaktársainkat, hogy az ujonnan választott bizalmiak névjegyzékét a jegyzőkönyvvel együtt azonnal mutassák be a szakszervezet elnökségénél a bizalmi-igazolványok kiállítására végett, mert az országos közgyűlésen csak a bizalmiak és csak az ujonnan kiállított igazolvánnyal vehetnek részt.

A vidéki küldöttek a választási jegyzőkönyvet hozzák magukkal.

Vidéki szaktársainkat pedig arra is kérjük, hogy a bizalmi-küldöttek bejelentésével kapcsolatosan táviró vagy telefon útján sürgősen jelezzék *kiküldötteik számát*, mert csak abban az esetben tud az elnökség elhelyezésükről gondoskodni, ha az érkezők számáról legkésőbb 16-ig értesítést kap.

Az önálló postászsakszervezet.

Az *A Postás* 6. számában hirt adtunk már az intéző bizottság azon határozatáról, melyszerint a Postászsakszervezet a Közalkalmazottak Országos Szövetségéből *f. é. június 1-ével* kiválik és mint a Magyarországi posta, táviró és távbeszélő munkások szakszervezete önállóan fogja folytatni működését.

A határozat alapján megindult tárgyalások immár befejeződtek s örömmel közöljük szaktársainkkal, hogy a Magyarországi Szakszervezeti Tanács szakszervezetünk önállónak elismerte s tagjai sorába iktatta.

A magyarországi postások szakszervezete fejlődésének egy újabb korszakát kezdi most meg. Hisszük és reméljük, hogy Szaktársaink teljes odaadással fogják saját szakszervezetüket támogatni s további kiépítése feltételeinek megszerzésében egyetértéssel, szilárd kitartással fogják a mindenkori vezetőséget támogatni, hiszen mindezt saját érdekképviselésükért teszik.

A szakszervezet alapszabályai munkában vannak és ezen munkát mielőbb, remélhetőleg már a következő héten befejezést nyer.

Minden esztendőnkön délután 4—7 óráig szakszervezeti nap van!

Sportcsapataink közli szaktársainkkal, hogy sportcélokra a szakszervezet épületében (Városligeti Fásor 2/b) kényelmes helyiséget kapott s minden postás testnevelésre és edzésre vonatkozó bejelentések a jövőben ide küldendők.

A postamesterek és postamesteri alkalmazottak bérrendezése a megoldást váró kérdések között a legsürgősebbek közé tartozik. Sok évtizedes mulasztás jóvátételéről lévén szó, az úgy annyira bonyolult, hogy a minden jogos igényt kielégítő megoldás már eddig is sok fejtörést okozott az illetékes tényezőknek. A kérdés huzamosabb idő óta állandóan napirenden van és a vég-

A Szakszervezeti Tanács postás tagjai. Az a körülmény, hogy a Szakszervezeti Tanács hivatalosan elismerte a Magyarországi Posta, Táviró és Távbeszélő Munkások Szakszervezetét, szükségessé tette, hogy a Tanácsban való képviseltetésről gondoskodás történjen. A végrehajtó-bizottság a Szakszervezeti Tanácsba Berdenich Ernő, Rományi Margit, Lojkovics Dániel és Kenyeres Árpád elvtársakat delegálta. Ily módon a Magyarországi szakszervezetek legfelsőbb fórumán a magyarországi postáság is aktív részt vehet.

Vidéki szaktársaink a legsürgősebben közöljék, hány bizalmi küldenek a közgyűlésre!

ÜZENETEK.

A rendkívül nagy számban beérkező panaszos tárgyú és felvilágosítást kérő levelek egyenkénti elintézése oly nagy mérvű anyagi és munkaerőbeli szolgáltatást jelentene, amely nem áll arányban szakszervezetünknek e célra rendelkezésre álló erejével.

A beérkező panaszokat, kérdéseket csoportosítva, e rovatban fogja a szakszervezet elintézni; a közérdekeket díjtalanul, a magánjellegűeket a jöletti alapra előzetesen beküldendő egy korona ellenében.

Enélkül beérkező magánjellegű megkeresések nem vétetnek figyelembe.

Kérjük e rovatot igénybevevő szaktársainkat, hogy kérdéseiket világos, rövid fogalmazásban, tényleg olvashatóan írva közöljék. A kérdések beérkezése sorrendjében lesznek elintézve, azért a válasz esetleges késéséről a sürgetéstől tekintsenek el.

Névtelen levelekre választ nem adunk!

Munkatársainkat pedig arra kérjük, hogy a lapnak szánt közleményeiket csak a papiros egyik oldalára és tényleg legyenek szívesek írni.

A végrehajtóbizottság felhívja az összes vidéki körzeteket, hogy a taglétszám nyilvántartására szükséges pontos adatok összegyűjtése céljából haladéktalanul állítsák össze a taglétszám kimutatást, név, állomáshely, belépés időpontjának megjelölésével; a helyi körzetek kerületi körzetük közbejöttével juttassák azt el sürgősen az O. P. Sz.-be.

A bizalmiakat konkrét eset tárgyalása kapcsán felhívja a szervezet, hogy a vállalt tisztségeknek a mostani komoly idők megkövetelte odaadással tegyen mindenki eleget. Lévéen e tisztség vállalása erkölcsi kötelesség, arról való lemondást a szervezet megfelelő nyomós okok nélkül tudomásul nem vesz. Világosítsák fel ott ahol annak a szükségse fennforog, a tagokat arról, hogy a bizalmi egyéneket, fáradsággal és erkölcsi felelősséggel járó tisztségük betöltésében támogatni valamennyi szaktársnak úgy önmaga, mint az összeség szempontjából egyaránt eminens érdeke és erkölcsi kötelessége.

Német A. Körmend, Für L. Sopron, Rummer Ö. Budapest, U. J. Kalocsa, Berger K., Fischer S., Fehér J., Bázsi L., Radits L., Tarkóy M., Lukácsovich L., Pál B. Szőke A., Lovaghy O., Ehrlich A., Dobay B., Bedő K., Szász I. Budapest, Simon J. Szombathely, Pintér S., Maschler J. Nagykanizsa, Héringert F. Budapest és mindazoknak, kiket a statusrendezés alkalmával sérelem ért, valamint mindazoknak, akik béremelés iránti kérvényüket a szakszervezet útján illetékes helyre juttatni kívánták!

Mivel azt már előző lapszámunkban is megírtuk, a statusrendezést, az előző bizalmi képviselőt meghallgatásával, az előző kormány eszközölte.

Illetékes helyen úgy a statusrendezésből, valamint minden a régi rendszer uralmának idejéből való sérelmet és méltánytalanságot letárgyaltnak tekintenek, miután mindezeket egy csapással megszüntette a tanácskormány akkor, amikor az április 15-től érvénybe lépő új bérrendezéssel minden dolgozó számára jó megélhetést biztosító munkabéreket rendszerezett.

Gabrielli O., Zsembera V. Budapest. Az új bérrendezés — mint mult lapszámunkban is jeleztük — úgy a postamesterek, mint a postamesteri segédzemélyzet illetményeit is rendezi, végrehajtás részletkérdései rövid időn belül tisztázást és megoldást nyernek.

F. J. és V. J. Marcali. Rokkantanács közlése szerint H. ü. m. rendelet értelmében azok, kik 1918. okt. 31-e előtt bocsájtattak el a hadsereg kötelékéből, akár felülvizsgálat során, akár más uton, leszerelési illetményre nem igényjogosultak.

P. Gy. Paks. Az «A Postás» 2—3-ik lapszámában, mely ezidő óta remélhetőleg elvtárs kezeihez jutott, az események ismertetése megadja kérdésére a választ.

Telefonszámaink:

Elnökség és szerkesztőség	77-77
Ügyvezetők	József 120-68
Titkárok és színházjegyző	93-28
Irod.	69-64
Szerkesztőség, gazdasági hivatal	51-72

Legváltozatosabb, legtarkább a lap 4. oldala volt. Apró hírei, közleményei tájékoztatást nyújtottak a hivatali és társadalmi események-

ről. Itt kapott helyet a kulturális, sport, művészeti tevékenység. Az «Üzenetek» című rovatból következtetni lehet a lap és a szakszer-

vezeti tagság mindjobbán bővülő kapcsolatára. A Postás Szakszervezet megalakulásával megszűntek a kári egyesületek, velük együtt azok

lapja is. Az egységes szakszervezetnek egy-egy lapja a POSTÁS volt.